

Zamyslenia na týždeň po 17. nedeli po Svätej Trojici

Piatok 28. septembra 2018

Piesne: ES č: 513, 551

Text: J 18, 3 – 9

„3Vzal teda Judáš so sebou prápor (vojska), sluhov od veľkňazov a farizejov a šiel tam s fakľami, lampášmi a so zbraňou. 4Ale Ježiš vedel všetko, čo malo prísť na Neho, a vyjdúc riekol im: Koho hľadáte? 5Odpovedali Mu: Ježiša Nazaretského. Riekol im: Ja som! A stál s nimi Judáš, Jeho zradca. 6Ako im povedal: Ja som! ustúpili a padli na zem. 7Znovu sa ich teda spýtal: Koho hľadáte? A oni odpovedali: Ježiša Nazaretského! 8Povedal Ježiš: Povedal som vám, že ja som. Keď teda mňa hľadáte, nechajte týchto, nech odídu. 9Aby sa naplnilo slovo, ktoré povedal: Z tých, ktorých si mi dal, nestratil som ani jedného.“

Zamyslenie nad Božím slovom:

Slová, ktoré sme si prečítali, povedal Pán Ježiš v Getsemanskej záhrade, keď Judáš prišiel s vojskom, aby Ho zatkli. Keď odpovedali, že hľadajú Ježiša Nazaretského, povedal im, aby ostatných nechali odísť. Aby sa splnilo, čo povedal dávnejšie: „Z tých, ktorých si mi dal, nestratil som ani jedného.“ Pán Ježiš urobil všetko pre svojich učeníkov. Spasenie ponúka všetkým nám, ale čaká na naše rozhodnutie. Spásu nám ponúka, ale nenatíska nasilu. Učenikom tiež ponúkal, ale Judáš ho odmietol. Za svoje zlyhanie nesie zodpovednosť len on sám. Aj pre nás Pán Ježiš urobil a robí všetko, aby sme večnosť nestratili. Je len na nás, ako prijmeme Jeho milosť. Tak ako sa postaral o ľudí, ktorých mu zveril Boh, tak sa máme my starať o tých, ktorí nám boli zverení, lebo aj my sa raz budeme musieť zodpovedať. Aj nás sa Boh raz opýta, ako sme nakladali s hrivnami, ktoré nám boli zverené. Mohli si ľudia žijúci v našom okolí zobrať príklad z nášho života? Pamätali sme, čo je cieľom nášho života? Týmto otázkam sa nikto z nás nevyhne, na toto všetko musíme myslieť po celý náš život. Ježiš celým svojím životom hovoril učeníkom, že ich Pán Boh prijíma ako Božie deti. Toto je potrebné, aby sme si vštepili do srdca. Boh nás má ako svoje stvorenia a podľa toho by sme mali žiť. Pán Ježiš sa modlil za svojich učeníkov. Modlime sa aj my za tých, ktorí sú okolo nás, ktorí nám boli zverení. Pán Ježiš učil a vštepoval učeníkom konečný cieľ života, rozlišovať, čo je časné a čo večné. To potrebujeme aj my. Všetko, čo Pán Ježiš hovoril, učil i to, čo je v Písme, je pre naše poučenie, aby sme popri svojich starostiach nezabudli na svoju dušu. V nedeľu budeme sláviť Poďakovanie za úrody zeme, budeme hodnotiť svoju prácu, jej výsledky, a tak nezabúdajme: „Ak nám, Pane, nie je Tvoje požehnanie dané, daromná je naša

práca“, alebo „Bez Božieho požehnania márne naše namáhanie.“ Tak ako sa v našom texte Ježišovo putovanie chýli ku koncu, aj my všetci raz prídeme na koniec našej životnej púte a tam nás čaká hodnotenie. Kiež by sme mohli pri našom hodnotení povedať s Pánom Ježišom: „Z tých, ktorý si mi dal, nestratil som ani jedného.“ Amen.

Modlitba:

Drahý Pane Ježiši Kriste, ďakujem Ti, že ma vedieš každým dňom, si so mnou v radoostiach i starostiach môjho života. Prosím Ťa, daj mi sily, aby som svoju prácu mohol konať zodpovedne a čestne až dokiaľ bude Tvoja svätá vôľa. Ty mi dávaj silu, aby som zverené povinnosti zvládol a keď príde čas odchodu z tejto časnosti, prijmi ma k sebe. Amen.

Mgr. Ján Ďurov, námestný farár v. v. v CZ ECAV Dolné Strháre